

ಮಾಡೋದು ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನೇ ತನಿಬೆ ಮಾಡೋದು. ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ದಿನ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕೇಂದ್ರ ಕೂಡ ದಾಖಲು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೆ ಆ ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ತರೆದುಕೊಂಡಿತು.”

“ಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ರುದ್ರೇಶ್. ಆದರೆ ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದೆ ಅಂತಾ ಸಾಬಿತು ಮಾಡಲು ಈ ಸಾಂಗೀಗಳು ಸಾಕಾ? ಕೇಂದ್ರ ನಾನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಈ ಧಿಯರಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾ... ಯೋಜಿಸಿ.”

ಬಿಜನ ದ್ವಾರಿ ವೃಂಗ್ವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು.

ನಿಧಾನವಾಗಿತನ್ನ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರುದ್ರೇಶ್, “ಈ ಧಿಯರಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ನನಗೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಕೊಂಡಿಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪಡಲು ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಗ್ಗುಡಿಸಿ, ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ತಯಾರಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದಿದ್ದವುದು. ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಾದ ನಿಜ ಎನಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಾಂದರೆ ಬಿಡುಗಡೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಿಂಬ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿವೇ ಆಪಾದಿತ, ನಿವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ನಿವೇ ಜಡ್ಜೆ ಕೂಡಾ. ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದು. ಯಾವುದೋ ಆವೇಶ, ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೋ ಅವಮಾನ ಇವೆಲ್ಲಾ ತೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದು. ಯಾವಾಗ, ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನಿವ ಭಯದಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಜೀವನ ಬದುಕಿಂತು. ಲಾಜಿ ಜೋತೆ ಬಾಳಲು ಆಗಲ್ಲ ಅಂತ ಅವಳಿಂದ ಈ ರೀತಿ ದಾರವಾದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಮನಃಶಾಂತಿ ಕಿಂಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಾ? ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಭಾರ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ತಡೆಯಲಾಗದು... ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟು”.

ರುದ್ರೇಶ್ ಮೌನವಾದ. ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೇವಲ ಆರೋಪಹೋರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಗೀಲ್ಲಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿವ ಕಟ್ಟಿಸತ್ತೆದ ಅರಿವಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನಿವ ಅರಿವಿನಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಕೆಲಕಾಲದ ಮೌನದ ನಂತರ ಬಿಜು ಎಧ್ಯ ನಿಂತ. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರು ತುಂಬಿತ್ತು.

“ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೇಲ್ಲಾ ನಿಜ ಸರ್. ನನ್ನ ಪಕ್ಷಿ ಲಾಖಿಯನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಒಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಒಂದೊಂದೆ ಶಬ್ದ ಬಿಡಿಬಿಡಿಸಿ ನುಡಿದ.

ಎಸಿಸಿ ರುದ್ರೇಶ್ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟು.

ವಾಸುದೇವ ಮೂರ್ತಿ ಹಿ.

ಹುಟ್ಟಿದ ಉಂಟು ಶಿವಮೋಗ್. ಸಿಲಿಲ್ ಎಂಬೀನಿಯರ್ ಆಗಿರುವ ಅವರು ಸಂವಹನ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಪರ ಕಾರ್ಯಲ್ಯಾಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಸಂಪೂರ್ಣೀಯೋಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪತ್ತೆದಾರಿ ನಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಶ್ಚಿ. ಪತ್ತೆದಾರೀ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾದ ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಟಿ.ಕೆ. ರಾಮರಾವ್ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ಶುರುವಾದ ಒಂದು ಅನಶ್ಚಿ ಬಳಿಕೆ ಬರವಣಿಗೆಯತ್ತ ಹೊರಳಿದೆ. ಅವರ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕರೆಗಳ ಸಂಕಲನ ‘ದಿ ಫೆರ್ಮಕ್ಸ್ ಮುರ್ಕರ್’.